ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

ਬਨਾਮ

ਅੰਗੂਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

(2013 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1801)

ਜੂਨ 13, 2019

[ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ.ਜੇ]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਐੱਸ. 498-A r/w 304B ਦਾਜ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਆਹ ਦੇ 7 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ 4984 r/w 304B ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੂਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਹੋਲਡ: ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਪਾਏ। ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 304ਬੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੌਤ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 304 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਛੇੜਛਾੜ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਰਾ 15- 17] [1044-F-H; 1045-ਏ-ਬੀ]

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2013 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.1801

1998 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.984-ਐੱਸਬੀ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.05.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਡਾ: ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਂ, ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਸੁਧੀਰ ਨਾਗਰ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.

1. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅਪੀਲ 3.5.2012 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਥਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਝੱਝਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 498ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2. ਪੀੜਤ (ਬਬਲੀ) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ (ਨੀਰੂ) ਦਾ ਵਿਆਹ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ, ਕਰਤਾਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਪਵਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਗੂਰੀ ਦੇਵੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਅਖੇ ਰਾਮ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2)। ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਢੇ 3 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪੀੜਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬ ਨੰ. 3) ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੜ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

3. ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ 29.3.1996 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੁਰਮ ਨੰਬਰ 9 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਗਭਗ 1% ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਧੀ ਬਬਲੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ 60,000/- ਰੁਪਏ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

4. ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 5 ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਰਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਕਰੀਬ 20 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੱਸ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਸਹੁਰਾ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੇਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਬਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ 29.10.1995. 3.12.1995 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਲਾਸ਼ ਦੇਖੀ।

5. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸ਼ੱਦਦ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਐਂਟੀ-ਮਾਰਟਮ ਸਤਹੀ ਡੂੰਘੇ ਜਲਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਦਮਾ ਸੀ।

6. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਨੌ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਹੋਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਕਰਤਾਰ

ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

7. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਚੌਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4) ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਦਾਜ ਲਈ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ 60,000/- ਰੁਪਏ ਨਕਦ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਿੱਜ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

8. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਪੀੜਤਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਕਰੀਬ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

9. ਪੀੜਤਾ 15-20 ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਖੇ ਰਾਮ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3) ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਰਾਕੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਾਲਤ 'ਚ ਦੇਖਿਆ।

10. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਨੀਤੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਛੋਟੀ ਧੀ ਨੀਤੂ ਤੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

11. ਪੀੜਤ ਦੇ ਭਰਾ ਸੁਭਾਸ਼ ਨੇ 5ਵੇਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਦੁਹਰਾਇਆ।

12. ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

13. ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਢਲੀ ਗਵਾਹ ਨੀਤੂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

14. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। 3, ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਦਾਜ ਦੇ ਲਾਲਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੀੜਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ,

ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਾਲੇ (ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ) ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ। ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਨੀਤੂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਪਾਏ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

16. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਸੜਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੌਤ ਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ 7 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304ਬੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੌਤ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

17. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304B ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਰੰਜਿਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਚ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

18. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



Tarun Mehra
Advocate